

opusdei.org

Prelaadi kiri (juuni 2007)

Piiskop Javier Echevarria kiri Opus Dei usklিকেle. Selles kuus räägib ta meile pühima Kolmainsuse ja euharistia saladustest.

09.07.2007

Möödunud päevadel, nädalalõppudel olen viibinud pastoraalreisidel. Mul oli võimalus käia Stockholmis. Ka seal "külmal põhjamaal" (P. Josemaria "Tee", nr. 315) – nii kirjutas püha Josemaria palju aastaid tagasi – levib Looja vaim ikka edasi.

Ta armastas kasutada sõnu, mida oli õppinud Jeesus Kristuselt: *ignem veni mittere in terra* - "tuld olen ma tulnud viskama maa peale" (Lk 12, 49), kuna need puudutavad inimesi maailma kõikidel laiuskraadidel.

Me peame olema väga tänulikud Jumalale, et ta on andnud meile võimaluse näha, kuidas püha Josemaria *unistus* on muutunud reaalsuseks ja võimaldanud meil kõigil aktiivselt osa võtta selle teostumisest - palvete, optimistliku ja viljaka lihasuretamise ja oma igapäevaste kohustuste täitmise kaudu. Sellisel viisil peaksime me alati, koos kõigi kristlastega, võtma osa Kiriku levitamisest maa peal.

Üleloomuliku mõju juured, nagu me väga hästi teame, tugevnevad intensiivse ja sügava siseelu kaudu, mis on Püha Vaimu tegutsemise vili meie hinges. Sellepärast, kui tähtis on meie jaoks olla iga päev üha

intiimsemalt ühenduses püha
Kolmainsuse kolmanda isikuga.

Tänasest alates palvetame *Trisagium
Angelicum*. Me tahame olla
ülistuskooriks ja tänada kõige selle
eest, mis kogu inimkond on Jumalale
võlgu. Tema, kolm korda püha, on
meid loonud, lunastanud ja tahab
viia lõpuni meie pühitsemise.

Kasutagem seda aega väga hästi, nii
et iga päeva kõik tunnid oleksid
kiituselauluks pühimale

Kolmainsusele. Korrakem sagedasti
oma huulte või südamega neid
liturgia sõnu: Sanctus, Sanctus,
Sanctus Dominus Deus Sábaoth.

Pleni sunt caeli et terra gloria tua!
(Missale Romanum) Püha, Püha,
Püha on Issand, taevavägede Jumal.
Taevas ja maa on täis Sinu kirkust.

Mõtisklemine püha Kolmainsuse
saladuste üle on kindel toit kristlase
hingele. Püha Augustinus ütles: "ei
ole olemas suuremat rõõmu, kui see,

millega saame nautida püha Kolmainsuse jumalikkust, mille võrdkujuna me ise oleme loodud”. Pühakiri toob väga selgelt esile ja maalib meile pildi inimestest, kes suunavad oma tööd ja tegemised Jumala poole: ”Siis ta on otsekui puu, mis on istutatud veeojade äärde, mis vilja annab omal ajal ja mille lehed ei närtsi” (Ps. 1.3.). Kõik, mis me siinilmas korda saadame, isegi kui see paistab inimeste jaoks tähtsusetu, on suure väärtusega, kui kõik see toimub siiras läbikäimises püha Kolmainsa Jumalaga, kes on meie lõppeesmärk.

Jumal tunneb huvi absoluutselt kõige vastu, mis me oma elus korda saadame, Tema lõpmatult siiras armastus ja halastus on alati meiega.

Eriti oma maise elu viimastel aastatel meenutas püha Josemaria sageli meie usu üht küsimust. Nii ütles ta näiteks 1972. aastal: ” Kui meid

saadab teekonnal Jumala arm, tegutseb Püha Vaim meie hinges ja annab kõikidele meie tegemistele üleloomuliku iseloomu. Ja koos Püha Vaimuga on seal Isa ja Poeg, pühim Kolmainsus, üks Jumal. Me oleme Kolmainsuse templid ja võime suhelda Jumalaga lihtsalt, tegemata midagi iseäralikku. Me võime ennast maha tallata, nii nagu tehakse viinamarjadega veinitegemisel, sest me ei kujuta endast mitte midagi. Me läheme oma hingesügavusse, et rääkida Jumalale, mis seal sünnib, ja me palume, me ülistame, me parandame ennast ja me armastame (P. Josemaria jutlusest 12. oktoobril 1972. aastal).

Pöördugem järgnevate päevade jooksul pühima Kolmainsuse poole erilise aukartuse ja andumusega. See aitab meid valmistuda paremini ja viljakandvamalt selle kuu suurteks pühadeks –Kolmainsa Kristuse

Pühima Ihu ja Vere suurpühaks ja Jeesuse Pühima Südame suurpühaks.

Euharistlikus vagaduses kasvamine tähendab sügavamale tungimist pühima Kolmainsuse saladustesse, nagu mainib Paavst oma entsüklikas Euharistiast: "Kogu meie usu saladuseks on Jumala müsteerium, trinitaarne armastus (...) Jeesus ei kingi meile armulaual lihtsalt "midagi", vaid iseennast; Ta ohverdab oma ihu ja valab oma vere. Sellisel kujul annab ta ennast meile kogu täiuses ja avab lõpmatud armastuse allikad" (Paavst Benediktus XVI entsüklika "Sacramentum caritatis", 22. veebruar 2007, nr.7).

Millise imestusega vaatles püha Josemaria missatekstides püha Kolmainsa Jumala mõju ja kohalolekut. Ta kirjutas sellest ühes jutluses, milles ta mainis: "see Kolmainsa armastuse puhang mõjub

inimestele väga üleval viisil euharistia kaudu ja jääb nendes elama. Kolm jumalikku isikut üheskoos tegutsevad pühas missaohvris” (P. Josemaria ”Kohata Kristust” nr. 85). Me võiksime sagedamini vaadelda seda Suurt Tundmatut. Ta soovis, et see ei jääks enam kristlaste jaoks tundmatuks. Sellepärast julgustas ta kõiki pühendama ennast üha sagedamini ja intensiivsemalt igale jumalikule persoonile, tegema nende vahel vahet, lahutamata samas neid üksteisest, ”sest kogu Kolmainsus on kohal altariohvris. Isa tahtel, ühenduses Püha Vaimuga, annab Poeg ennast täielikult lunastusohvris. Me õpime iseloomustama oma suhet pühima Kolmainsusega, suhet ühte Jumalasse kolmes isikus: kolm jumalikku persooni, üheks ühendatud oma olemuses, oma armastuses ja oma pühitsemistöös” (Ebd. nr. 86).

Benediktus XVI osutab meile: ”on väga vajalik, et hoiaksime oma teadvuse ärkvel, et Püha Vaim aitaks meil sügavamini aru saada sakramendi müsteeriumist” (Sacramentum caritatis), ja Püha Isa jätkab: ”väga tähtis inimeste vaimuliku elu arendamisel on sügavam anafoori rikkuste tundmine:

Kristuse viimsel õhtusöömaajal öeldud sõnade kõrval on olemas epiklees kui palve Isa poole saata välja Vaimu annid, et leib ihuks ja vein Kristuse vereks muutuks, ja et kogu kogudus üha enam Kristuse ihu ja veri oleks. Vaim, mille pühitsejad altarile asetatud leiva ja veini juures appi paluvad, on seesama Vaim, mis usklike üheks ihuks ühendab ja üheks Jumalale meelepäraseks ohvriks teeb” (Ebd. nr. 13).

Kuidas võiksime ära kasutada seda jumalikku elu, mis laskub Pühal

Missal taevast maa peale ja kingib ennast armulaual meist igapähele? Me võiksime valmistada ennast nii hästi kui võimalik oma Issandat vastu võtma ja pärast Missat rohkem rõhku panema tänupalvele. Püüdke saavutada, et nende väheste minutite jooksul, mil Jeesus reaalselt, sakramentaalsel kujul teie sees viibib, suudaksite luua eriti lähedase suhte Looja ja loodu vahele. Nii kestab see suhe Püha Vaimu väega kauem, kogu päeva. Kas oli teie põlvitamine puhtsüdamlik austuseavaldus? Kas sinu südames on usk, lootus ja armastus? Palugem Jeesust nii nagu Dismas, hea varas, et ta mõtleks meie peale ja et ta oleks alati meie juures. Armulaud on Jumala lõpmatu halastuse märk. Mitte ainult sellepärast, et ta ei tõuka meid eemale, vaid sellepärast, et ta annab ennast meile täielikult toiduks, et ta samastab meid iseendaga.

”Kui olete vastu võtnud armulaua ja tahate Jumalat kogu südamest tänada,” ütleb püha Josemaria, ”siis mõelge, et olete vastu võtnud kogu kogu Kristuse pühima inimsuse – tema Ihu, tema Vere ja tema Hinge – ja sellega koos tema jumalikkuse; ja koos Kristusega pühima Kolmainsuse, sest Isa, Poeg ja Püha Vaim on lahutamatult üksteisega ühendatud. Ja pange tähele, et kuigi reaalne kohalolu möödub, kuna haihtub tema sakramentaalne kuju, jääb Püha Vaim püsima meie hinge ja meie ihusse, mis on tema tempel (1. Kor. 3.16).”

Nii ei ole Jumal vaid mööduja – ta jääb meisse püsima. Kui proovida seda sõnades väljendada: Ta on keskmeks meie hinges, kui oleme armuseisus, ja annab kõigile meie tegemistele üleloomuliku mõtte, niikaua kui me Temale vastu ei hakka ja Teda patu läbi välja ei aja. Jumal on püsivalt sinus ja minus,

igaühes meist (P. Josemaria jutlus
12.10.1972).

Need püha Josemaria nõuanded
võiksid aidata meil endid paremini
ette valmistada tema pidupäevaks
26.juunil.

Palugem tema eestkostet, et igaüks
meist võiks oma vaimulikus elus
otsustava sammu edasi astuda, mis
kokkuvõttes tähendab Püha
Kolmainsuse tundmist, armastamist
ja temaga suhtlemist, et me hiljem
igavikus koos Jumalaga rõõmustada
võiksime.

Ja veel üks asi: nagu te juba teate,
saan ma, kui Jumal seda soovib, 14.
juunil 75 aastaseks. Kõige ilusam
kingitus, mida te mulle teha võiksite,
on minu eest palju palvetada. Paluge
Jumalat, et Ta võiks mulle andestada,
et ma ei ole Talle igal silmapilgul
seda armastust kinkinud, mida Ta
minult on oodanud. Andku Jumal
mulle ka edaspidi armu, et võiksin

olla ikka tihedamas ühenduses Jumal Isa, Jumal Poja, Jumal Püha Vaimuga ja püha Maarja, meie emaga.

Eelmisel nädalal valmistas mulle suurt rõõmu 38 diakoni preestriks pühitsemine! Nüüd peame neid palju toetama, et neist saaksid pühad Kristuse preestrid. Mulle jäid eriti eredalt silme ette kolm esimest preestrit. Ma palusin, et võiksime kõik jäljendada nende truudust ja et igaüks meist, nii mehed kui naised, püüaksid kasvatada oma preestrihinge: see tähendab, suhelda tihedamalt Meistriga, hoolitseda püsivuse eest oma hinges, et miski seda kõigutada ei suudaks. (P. Josemaria "Tee").

Palvetagem ka minu palvesoovide eest; kiriku ja paavsti eest, preestrite ja kõigi usklike pühaduse eest ja kiriku levitamise eest kogu maailmas.

Ma õnnistan teid kogu oma
armastusega.

Teie isa

+Javier

Rooma, 1.06.2007

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
et-ee/article/prelaadi-kiri-juuni-2007/](https://opusdei.org/et-ee/article/prelaadi-kiri-juuni-2007/)
(12.03.2026)